

RĒZEKNES ZINĀS

Nr. 42. 2. gads

Sestdien, 1942. g. 6. jūnijā

Iznāk trešdienās un sestdienās

ABONĒŠANAS MAKSA RM 0,48 MĒNESI

Numurs maksā

6 fenīni

Redakcija Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 31. Tālrunis 2-3-0-1. Tekošs rēķins pastā 5565.

14. jūnijs — latviešu tautas nacionālā sēru diena

Tautas Palīdzības priekšnieka, iekšējās pārvaldes ģenerāldirektora ģen. O. Dankera vadībā šajās dienās notika latviešu iestāžu un organizāciju pārstāvju sēde, kurā nolēma uzskatīt 14. jūniju par latviešu tautas nacionālo sēru dienu, ko atzīmēs visā Latvijā. Par šīs dienas organizēšanu referēja Tautas Palīdzības ģenerālsēkretārs A. Silde. 13. un 14. jūnijā visā Latvijā svinīgos sēru dievkalpojumus, aktos un sarīkojumos darba vietās un mācības iestādēs atcerēsies un pieminēs aizvestos tautiešus. Tāpat piemiņas brīži notiks kapos, atceroties kritušos varoņus. 14. jūnija rītā no plkst. 8--8.30 visā Latvijā baznīcu zvānu skaņas paudīs aizvesto tautiešu piemiņu. Paredzēti arī piemēroti raidījumi radiofonā un raksti presē Tautas Palīdzība norāda 13. un 14. jūnijā neorganizēt laicīga rakstura sarīkojumus.

Iepriecinās boļševiku aizvesto un noslepkavoto vecāku bērņus

14. jūnijā visa latvju tauta dziļās skumjās pieminēs boļševiku noslepkavotos un aizvestos tautiešus. Lai šai dienā sagādātu mazu iepriecinājumu palikušajiem mazajiem bērņiem un grūtdieņiem, Tautas Palīdzība izsniegs visiem boļševiku aizvesto un noslepkavoto vecāku bērņiem, vecumā līdz pilniem 16. gadiem, vienreizēju naudas balvu, RM 10,— katram, neatkarīgi no tā, vai minētā ģimene saņem Tautas Palīdzības pabalstu vai nē. Izmaksu izdarīs bērnu vecākiem resp. viņu likumīgajiem aizgādājiem, pēc iespējas līdz 14. jūnijam.

Tautas Palīdzības Rēzeknes pilsētas un apr. priekšnieks uzaiņina visas personas un aizvesto bērnu piederīgos pieteikt Tautas Palīdzības birojā, Atbrīvošanas alejā 39/43 visus tos cietušo ģimeņu bērņus, kas līdz šim pabalstus no Tautas Palīdzības nesaņēmu.

Pieteikšana izdarāma iespējami ātrā laikā, lai Tautas Palīdzība līdz 14. jūnijam varētu sagatavot izmaksājamus pabalstus. Rēzeknes apriņķī dzīvojošie bērņi pieteicami attiecīgos Tautas Palīdzības pagasta iecirkņos.

Piešķirs zemi slovaku cīnītājiem austrumu frontē

DNB. Presbura. Iekšlietu ministrs Mačs lūcis piekšā ministru prezidentam Dr. Turam projektu par zemes piešķiršanu visiem austrumu frontē ar drošības medaļu apbalvotiem slovaku frontes cīnītājiem. Ministru prezidents solīja, ka valdība šo priekšlikumu realizēsot.

Turcija iepirks kara materiālus Vācijā

DNB Berlīne. Starp Lielvāciju un Turciju 1939. gada sārnu secinājumā tagad panākta vienošanās, pēc kuras turku valdības rīcībā nodoti 100 miljoni reihsmarku. Šo kredītu Turcija izlietos kara materiālu iepirkumiem Vācijā. Berlīnē ieradusies kāda turku tehniskā komisija li guma lietu kārtošanai.

Izšķiras Ziemeļafrikas liktenis

Ziemeļafrikā iedegusies ārkārtīgi nikna kauja. Abu pretinieku spēki, ko raida cīņā, ir ļoti stipri un tos atbalsta liels skaits tanku un lidmašīnu.

Kirenaikas tuksnesī, karstā saules tveicē un smilšu vētrās cīņas plosās ar neafslābstošu sparū. Angļi siktā pretestībā aizslāv katru pēdu zemes. Tomēr ģenerālpulkvežam Rommel'am jau izdevies gūt pirmos ievērojamus panākumus. Līdz šim zaudētie 473 tanki ir liels robs angļu Lībijas armijai.

Kaut gan kauja par Tobruku vēl nav beigusies, vācu militārās aprindas tomēr nešaubās par operāciju labvēlīgu norisi, jo tuksnešu ģenerālis Rommel's nepazīstot neveiksmju.

Patreiz platā frontē cīnās abu pretinieku galvenie spēki. Vistuvākā laikā gaidāms varenās tanku kaujas iznākums. Šī kauja izšķī, stratēģisko stāvokli visā Ziemeļafrikas frontē. To apzinās abas karotājas puses un tāpēc šai kaujā liek maksimālo enerģiju. Angļi mēģina pāriet plašāka vēriena pretuzbrukumā, lai atvieglotu savu ielenkto grupu stāvokli. Tā tad jau tagad ģenerālim Rommel'am izdevies radīt dažas aplenkuma operācijas, par kuŗu norisi sīkākas ziņas varēs publicēt tikai pēc kaujas iznākuma.

Pēc pēdējām saņemtām ziņām, vācu-ītaļu spēku sāktā tuksneša

ofensīva attīstās sekmīgi, un pretinieks cieš ievērojamus zaudējumus. Saņemti 3000 gūstekņi, to skaitā viens brigādes ģenerālis. Iznicināti vai iegūti 123 tanki, 131 lielgabals, daudz spēkratu un citu kara materiālu. Tuksneša kaujā tas ir samērā liels ieguvums.

Vācu spēki brīvi jaunām operācijām

Kopš tā brīža, kad vācu bruņotie spēki šai gadā Austrumu frontē sāka savas pirmās uzbrukuma operācijas, ir jau izcīnītas divas slavenās uzvaras, kuŗu sekas

vēl pilnīgi nav pārrēdzamas. Tas noticis 3 nedēļu laikā.

Abu šo lielo kauju rezultātā saņemti 400 000 gūstekņi, iznicināti vai iegūti 1500 tanku, 4400 lielgabalu un 1200 lidmašīnu. Asinainiem zaudējumiem vēl jāpieskaita kritušo un ievanoto skaits, kuŗš ievērojami pārsniedz gūstekņu daudzumu.

Pēc Čaņkovas un Kerčas milzu kauju sekmīgas nobeigšanas, tagad atbrīvojušies stipri vācu un sabiedroto ungāru, rumāņu, itaļu, slovāku spēki jaunām operācijām.

Apzinību un tālredzību grūtību pārvarēšanā

Tirdzniecības departamenta direktors A. Ķikuts Rēzeknē

Trešdien Rēzeknē, pilsētas vecākā telpās notika iestāžu vadītāju, tirdzniecības, rūpniecības un amatniecības darbinieku sanāksme, kuŗā Tirdzniecības departamenta direktors kapt. A. Ķikuts sniedza norādījumus iestāžu un uzņēmumu vadītājiem, kā pašreizējās kara radīto grūtību apstākļos jāturpina tirdzniecības, preču apgādes un sadales jautājumā.

Uzrunājot sanāksmes dalībniekus, direktors uzsvēra, ka laiks, kuŗā mēs dzīvojam, ir lielu cīņu un kvēlas apņēmības laiks. Kā fronte, tā aizmugurē deg vienā vienīgā apņēmībā — uzvarēt. Uzvaras nodrošināšanai nepieciešama nevien stipra fronte, bet tikpat stipra aizmugure, jo vēsture mums daudzkārt mācījusi, ka lielās kaujās bieži vien zaudētais iznāc par aizmugurē. Tālab dzimtenes frontē — aizmugurē darba frontē jābūt stiprai, kara rūpniecība nedrīkst atslābt ne uz mirkli, pilnīgi mums jānodrošina un jāapgādā kapavīri ar visu nepieciešamo. Frontes apgāde prasa atsacīšanos no civiliedzīvotāju ērtībām, prasa sašaurināšanos un jaunu ceļu meklēšanu ierasto preču un materiālu atvietošanā, kuŗu ražošanai vajadzīgās izejvielas nepieciešamas kara rūpniecībai, tā tad uzvaras izcīnīšanai. Jāreķinās ar to, ka kuŗš uzspiedīs vēl tālāk sašaurināšanos, prasīs tālāku atsacīšanos no daudz kā tāda. Kā trūkumu pašlaik vēl neizjūtam tik asi. Tālab apzinīga, saprātīga un tālredzīga rīcība lai mūs vada esošo krājumu izlietošanā, un ikviens lai acis paturam kara laika lielāko tilkumu — taupību. Mums visiem jāpārslēdzas uz kara laika saimniecisko domāšanu, aizmirstot miera laika ērtības, kad šodien varējām izlietot pēdējos materiālus, bet rīt

jau iegādāties jaunus. Kara saimnieciskā domāšana prasa pēc rezervēm, prasa esošā taupīgu izlietošanu, prasa jaunu materiālu sagādi jau laikus. Tāpēc labs un apzinīgs būs tāds iestādes vai darba vietas vadītājs, kas savam uzņēmumam un saviem darbiniekiem jau šajās pat dienās rūpēsies un sagādās maļķu un kūdru, kuŗas trūkums nākošā ziemā var ienest ļaunas dienas nevien dzīvīgoļos, bet pavisam katastrofālu stāvokli darba vietās un uzņēmumos. Nav jāaizmirst, ka maļķas trūkuma dēļ nedrīkst apstāties uzņēmumu darbība, kas apgādā iedzīvotājiem pārtiku, piem., maizes ceptuves, ēdnīcas etc. Tas pats sakāms nevien par kurināmā sagādi, bet arī par pārtikas, apģērbu un apavu nodrošināšanu. Apzinīgi un tālredzīgi būs rīkojies tas, kas jau vasarā padomās, ko un kā iekrā un ietaupīt ziemai. Propagandējama sakpaugu iezīmošana, ogu un dārzāju uzglabāšana pēc jaunām, kara laika diktētām receptēm. Tālredzīgi būs rīkojies arī tas, kas vasaras karstajā laikā nenovalkās tos apģērbus un apavus, kas tam tik ļoti dēres ziemā.

Iestāžu vadītājiem tirdzniecības departamenta direktors norādīja, ka viņu galā mērķis ir iespējami labāka iedzīvotāju nodrošināšana ar pārtiku un pārējām rūpniecības un tirdzniecības precēm un ka viņiem par to jāuzņemas un arī jānes pilna atbildība iedzīvotāju priekšā. Sadarbi jābūt taisnīgai, sagādei savlaicīgi noorganizētai. Jāapzinās, ka nekad pašvaldībām nav bijuši tik atbildīgi uzdevumi kā tagad.

Amatniekiem viņš lika pie sirds nevērst skatus uz Rīgu vien, bet rūpēties pašiem un meklēt ceļus, kā sagādāt iedzīvotājiem vajā

dzīgos koka zoļu, mizu, salmu un striķu pīnuna apavus, koka un māla traukus u. t. t. Kopīgi ar pašvaldībām ieteica sarīkot izstādi, kuŗā būtu parādīta dzīves iekārtošana kara laikā apstākļos, kuŗa dotu ierosinājumus un pamācību, kā un ko atvieto ar pasu darbu un pieejamiem materiāliem.

Tirdzniecības darbiniekiem direktors lika būt laipniem pircēju apkalpošanā, jo ar laipniību pārdošana mums atsvērt divus, lika būt taisnīgiem preču sadalīšanā, aktīvākiem un pašierosmīgākiem preču krājumu nodrošināšanā, lai iedzīvotājiem neoļū jastāv rindās un jākavē laiks, lai precēs, kas viņiem nākas, tie saņemtu uzreiz, nevis atcvišķās un dažādās dienās. Iedzīvotāji pilnīgi jāapgādā ar normētām pārtikas precēm, bet tiem jānodrošina arī dažādu blakus produktu izsniegšana, piem., kaulu, dāņu izstrādājumu buljona, zivju u. t. t. Tāpat veicamā ir izskatām piegriežama nopietnā vērtība, iekārtojot skatlogus tādējādi, lai tie liecinātu nevien par mūsu eiropisko stāju, bet arī propagandētu dzīves iekārtošanu kara saimniecības apstākļos.

Jaunā Eiropā mums vietu izkaro mūsu brīvprātīgie, viņu pieredzīgiem jāparāda goda pilna pretimnākšana, tāpat tā jāparāda arī esošām un topošām mātēm.

Savu tuvāko līdzstrādnieku pavadībā tirdzniecības departamenta direktors apmeklēja arī atsevišķus Rēzeknes veikalus, kur iepazīnās ar apstākļiem tajos un sniedza norādījumus trūkumu novēršanai. Vakarā direktors devās tālāk uz Viļēniem un Varakļāniem, lai arī tur pārbaudītu tirdzniecības uzņēmumu un pašvaldības iestāžu darbu tirdzniecības jautājumu kārtošanā.

Otrā fronte

Vācijā šais kara gados radies jēdziens otrā fronte, pie kam ar šiem vārdiem nav jāsaprot Čerčila - Rūzvelta neveiksmīgie mēģinājumi radīt jaunu karaļlauku boļševiku stāvokļa uzlabošanai, bet gan viss, ja it viss, kas kalpo uzvarai bez ierocītem rokās. Šī otrā fronte ir tikpat plaša un varena kā istā kaujas fronte. Arī tani piedalās ne tikai vācu tauta, bet visas Eiropas tautas un valstis, kas vēlas sev nodrošināt jaunu, laimīgāku nākotni. Arī šī otrā fronte pazīst cīņas, spēku un pūļu sasprindzināšanu līdz galējam spriegumam un arī uzvaras. Kā šīs uzvaras un panākumi šai otrajā frontē ir svarīgi un spēj tuvināt kara beigšanu galīgi uzvarai, to rāda šīs dienās Berlīnē notikušais svinīgais valsts akts, kuŗā Vadoņa un visas vācu tautas vārdā augstus apbalvojumus saņēma darba varoņi — vācu strādnieki un zemkopji. Mēs redzam, ka šobrīd visa vācu tauta, par cik tās locekļi tieši neatrodas kaujas laukā, ir iesaistījusies šai otrajā frontē. Vācijā strādā visi. Pie tam nebūt nav sacīts, ka darba vieta atrodas turpat dzīves vietā. Mēs taču zinām, ka vācu amatnieki un speciālisti, vācu meitenes veic savus pienākumus arī visās ieņemtajās zemēs, dažkārt tālu prom no vecāku mājām vai savas ģimenes. Ikvienš sapratis, ka tas ir saistīts ar zināmām grūtībām un neērtībām, ar atsacīšanos un pieciešānu. Bet kas gan ir viss tas, salīdzinot ar frontes kara vīra upuriem un cīņu? Sevišķi, ja atceramies, ka no Lielvācijas un tās sabiedroto uzvaras atkarīga visa mūsu turpmākā eksistence un labklājība.

Mūsu vidū slēpjas tumši spēki, kuŗiem rūp šo uzvaru aizkavēt, kuŗiem rūp iegruzt mūs atpakaļ tai postā un nelaimē, no kuŗas esam atbrīvojušies kopš pagājušā gada jūlija.

Viņi sava ārdošā darba propagandai veikli izmanto bailes, kādas boļševiku laika izsūtīšanas atstājušas tautā. Viens otrs neapzinīgāks tautietis mūsu vidū šīs propagandas ietekmē patiešām sāks katīties uz darba pienākumu kā uz neizbēgamu ļaunumu. Tā rodas tenkas par latviešu tautas izsūtīšanu un izklidināšanu citu tautu vidū. Cik smieklīgas ir šīs tenkas, to rāda šādi kaili fakti: līdz šī gada 1. maijam uz Vāciju darbā devušās no Latvijas pavisam tikai 586 personas. Pie tam šie tautietieki, vai tās būtu darba meitenes vai vīri, Vācijā dzīvo gluži tādos pat apstākļos kā vācu tautības strādājošie, baudot visas tiesības un priekšrocības. Otrām kārtām, šis darbs ārpus mājām, kā to vairākkārt uzsverušas vācu oficiālās iestādes, ir vienīgi ar pagaidu raksturu. Izbeidzoties nepieciešamībai pēc darba spēka, pēc veikta uzdevuma visi atgriezīsies savās mājās, savās agrākajās darba vietās. Dažkārt šīs pienākums ilgst tikai pāris mēnešu.

Ja nu tomēr ir mūsu vidū tādi, kuŗiem nepalīdz atklāta un prātīga valoda, tad jāatgādina tiem, ka, vairādamies no sava goda pienākuma un atsaukdamiem nežin uz kādām tiesībām baudīt kopējus labumus, nenesot pie tam nekādus upurus, viņi pārkāpj Reichskomisāra 1941. g. 15. augusta rīkojumu par darba spēka kārtošanu. Šī rīkojuma 2. pants starp citu nosaka: «Darba pārvaldes svarīgu un steidzamu darbu veikšanai var piemērotiem darba spē» (Turp. 2. lapp.)

Tiem, kas neiztureja...

Cik maz ir dzīvots, un cik daudz ir pārdzīvots — ar pilnu tiesību var teikt tie sešklasīgo pamatskolu absolventi, kas pagājušajā nedēļā turēja iestāšanās pārbaudījumus vidusskolās un — neiztureja.

Priekš vienas nedēļas pamatskolu beigu aktos izskanēja mīlas runas un dziesmas, uzmudinājumi un labākie novēlējumi, kādi vien var būt. Asarām acis un nopūtām krūtīs jūs šķirāties no iemīļotajām skolām un skolotājiem, skolās biedriem un biedrenēm, šķiršanās sāpes remdinādami uzticības solījumos un draudzīgos rokas spiedienos. Gan paslēptām šaubām vienā otrā sirds kaktiņā, tomēr laimīgā sajūtā un, rožainām cerībām spārnoti, jūs devāties mājup Vasaras svētku sestdienā. Tādās reizēs ir tā, kā saka Kārlis Veidenbaums:

Par šauru pat pasaule šķietas — Uz priekšu! sauc jūtas un prāts. Un pasaule ir plaša ēka, un durvju daudz, kas viņā ved, ko par vidusskolām sauc. Tās visas, šķietas, viesmīlīgi atvērtas un aicināt aicina ikvienu pamatskolas absolventu:

Draugs, nāc iekšā!
Tepat mūsu mīlajā Rēzeknē, kādu gan vidusskolu mums trūkst? Cita par citu tās vilinošākas. Viņu nosaukumi daļskanīgi un daudzšļoši: skolotāju institūts, komercskola, lauksaimniecības skola, brodskola ar tehnikumu, ģimnāzija — ceļš uz augstskolu... Galva reibst no tādās bagātības. Visas skolas labas, visas gribētos mācīties, bet visas nevar. Jāizvēlas viena. Pie kurās nu apstāties? Lūk, jautājums, kurā pareiza vai nepareiza atrisināšana reizē ir arī pirmais solis uz laimi vai nelaimi. Šī un dažu citu svarīgu iemeslu dēļ pēc pabeigtiem uzņemšanas pārbaudījumiem vidusskolās nere-

izturēja ir laimīgo un vairāk nelaimīgo, kuriem liekas: viss nu ir beigts, un prātā nāk Kārļa Skalbes dziesmiņa:

Pār kalnu gurdeniem soļiem
Es kāpju krēslainā lejā;
Aiz kalna palika draugi,
Un mīlas rūnas, un dziesmas.

Protams, katrs, kas nelaimē kritīs, meklē vainīgo. Bet nav viegli to atrast, sevišķi, ja vainīgais mīt mūsos pašos. Un tā gadās visbiežāki.

Pirmkārt, mēs varam nogrēkot jau minētajā skolu izvēlē, varam paiet garām tai skolai, pie kurās vajadzēja apstāties un otrādi, iekļūt tajā, kurā nevajadzēja. Skolotāju institūtā ir citādākas prasības, kā komercskolā, ģimnāzijā atkal citādas kā pirmajās divās u. t. t. Kam jūs prasījāt, kas noteica, kurā skola jums pēc jūsu fiziskās un garīgās attīstības, zināšanām un tīstānām būtu visderīgākā un attiecīgākā? Tāda norādījuma daudziem nebija, un daudzi gājāt uz labu laimi. Vai tad kāds brīnums, ka nelaimējās.

Un kā ir ar zināšanām vispār? Vai pamatskolas sestajā klasē mācīdamies, jūs daudz rakstu darbu uzrakstījāt bez kļūdām? Maz gan. Bet, vidusskolā iestājoties, vajadzētu prast pamatskolas kursa apmēros rakstīt un rēķināt bez kļūdām. Un tikai tiem absolventiem vajadzētu uz vidusskolām iet, kas to spēj. Tad sabraucēju uz iestāšanās pārbaudījumiem vidusskolās nebūtu tik bezgala daudz, nebūtu arī tik daudz caurkritēju. Ļoti pielai-

dzams, ka tādā burzmā, kur simtiem pārbaudāmo un tikai dažus desmitus var uzņemt, viens otrs mazāk spējīgs iekļūst vidusskolā, bet vairāk spējīgais paliek ārpusē. Šis nebūšanas novēršana gan jau Izglītības ģenerāldirekcija dažus rīkojumus devusi, bet visumā šogad tie maz vēl bija praksē izpildīti. Cerēsim, ka direkcijas pirmie soļi nebūs pēdējie šai virzienā, un formālo iestāšanās pārbaudījumu vietā mēs drīzi sagaidīsim skolēnu pārbaudījumus pēc būtības, kas dibināties uz novērošanu mācību laikā.

Bet ko nu darīt tiem, kas ne-tika iekšā kārotajās vidusskolās? Nullum malum sine bono est — nav ļaunuma bez labuma. Tā arī šī caurkritšana. Labumi no tās sekojoši.

Pirmkārt, jūs nu redzējāt, kā notiek iestāšanās pārbaudījumu procedūra un citu reizi jau varēsiet tādus pārbaudījumus iet kā zinātāji. Dzīvē viss jāmacās, jāmacās arī pārbaudījumus turēt. Tikai tad var cerēt uz laimīgu gala iznākumu.

Otrkārt, jums ir izdevība vienu gadu vēl mācīties sestajā klasē, nostiprināt iegūtās zināšanas, papildināt robus, kur tādi būtu. Ir nesalīdzināmi labāk vienu lieku gadu vēl mācīties pamatskolā un savu zināšanu pamatus nostiprināt nekā bez laika ieskriet vidusskolā un tad pilnus sešus gadus mocīties ar pēceksāmeniem un vasaras darbiem un beigt vidusskolu ar otro šķiru. S. Svens.

Angļi turpina savus terrora uzbrukumus

Angļu gaisa spēki joprojām turpina savus terrora uzbrukumus vācu pilsētu mierīgajiem civiliedzīvotājiem. Pēdējos uzbrukumos tie vērsās pret Ķelnes pilsētu. Nometo bumbu sprādzieni izsauca daudzus ugunsgrēkus. Cietuši civiliedzīvotāji, dzīvojamie kvartāli un kultūras pieminekļi. Sagrautas vairākas sabiedriskās ēkas, postījumi nodarīti 3 baznīcām un 3 slimnīcām. Atmaksu par šo terora uzbrukumu angļi piedzīvoja jau nākošā naktī. Ļoti stipri vācu aviācijas spēki uzbruka angļu bīskapu rezidencē Kenterberijā. Šis bija viens no drausmīgākajiem uzbrukumiem, ar kādu vācu aviācija vispār vērsusies pret angļu pilsētām. Nometīti tūkstošiem sprāgst un degbumbu. Bumbu sprādzieni daudzus gadsimtepiem vecās ēkas, kas Kenterberiju padarīja par vienu no krāšņākām Anglijas pilsētām, pārvērtā kūpošās drupu kaudzēs. Paši angļi atzīst, ka vācu gaisa uzbrukuma Kenterberijas pilsēta cietusi ārkārtīgi smagi.

Boļševiki sauc pēc palīdzības

DNB. Madride. No Ņujorkas ziņo, ka padomju vēstnieks Lītvinovs atkal griezies pie Ruzvelta ar prasību pēc plašākas materiālas palīdzības un pēc otrās frontes ierīkošanas. No amerikāņu puses viņam paziņoja, ka materiālu piegāde iespējama tikai tik tālu, cik to atļauj ass valstu zemleņu darbība. Pagaidām sūtījuma palielināšana neesot iespējama. Sakarā ar otrās frontes radīšanu Londonā ieradušies ZASV izpletņu lēcēju vienību ģenerālis Lī un apgādes vadītājs ģenerālis Somervels, kuriem Londonā būs apspriedes ar sabiedroto aviācijas pārstāvjiem. Padomju savienība tomēr jāgaidot, līdz kāmēr ZASV

atradīs piemērotu brīdi otras frontes radīšanai, kas līdz šim nav bijis iespējams. ZASV no savas puses prasa arī no Maskavas garantiju par tās politisko un saimniecisko nostāju pēc kara beigām.

Ruzvelts prasa kara pieteikšanu Bulgārijai, Ungārijai un Rumānijai

DNB. Amsterdamā. Angļu ziņu dienests vēstī no Vašingtonas, ka Ruzvelts kongresā pieprasījis kara pieteikšanu Bulgārijai, Ungārijai un Rumānijai.

Nāves sods boļševiku spiegam

DNB. Sofija. Sofijas kara tiesa 1. jūnijā izsludināja lēmumu prāvas lietā pret atvaļināto ģenerāli Saimovu, agrāko artilērijas inspektoru. Saimovam piespriests nāves sods, tāpat kā daudziem citiem līdzapsūdzētiem. Ministru padome sodu apstiprinājusi, kādēkāda pārsūdzēšana nav iespējama. Saimovs atzinās, ka spieģis Padomju savienības labā. Viņš nodevis tālāk Varnas militāro nocietinājumu plānus, no Sofijas uz Varnu pārvietojis kādu slepenu raidstaciju un par savu darbu saņēmis samaksu naudā.

Austrumu godalga

DNB. Berlīnē. Vadonis devis rīkojumu par «ziemas kaujas austrumos 1941./42. g. (Austrumu godalga)» piemiņas zīmes nodibināšanu. Šo goda balvu saņems tie austrumu frontes cīnītāji, kuri piedalījušies cīņās pret boļševikiem, pārciešot smago ziemu, laikā no 1941. gada 15. novembra līdz 1942. gada 15. aprīlim.

Tanku pulks 9 dienās saņauj 100 ienaidnieka tanku. Pēc cīņām pie Čaņkovas, noskaudrojās, ka kāds saksišu tanku pulks deviņu dienu laikā sasāvis 100 ienaidnieka tankus.

Kārtības sargu svinīgais solījums

Rēzeknes kārtības sargi, nododot svinīgo solījumu, sveica Novada SS un policijas komandieri leitn. Wimmer'u, Novada komisāra štāba vadītāju Bub'u, Rēzeknes apr. pr.-ku A. Eicheli u. c. Uzrunājot solījuma devējus kārtības sargus, leitn. Wimmer's uzsvēra, ka kārtības sargiem uzcītīgi jāpilda dotais solījums. Uzsāktais darbs sekmēsies tikai tad, kad būs disciplīna. Tāpēc tā jāuztur vienmēr.

Kārtības sargi ar rokas spiedienu Novada SS un policijas komandierim Wimmer'am apliecināja uzticību un paklausību SS, policijas un citiem augstākiem vadītājiem.

Novada komisāra štāba vadītājs Bub's komisāra vārdā sveica solījuma devējus. «Arī jūs cīnāties par Jauno Eiropu un savu dzimteni,» viņš teica, «Jūsu darbs ir atbildīgāks varbūt nekā daudzu citu darbinieku darbs. To apzinā-

damies, veiciet savu pienākumu tā, lai pēc gadu desmitiem varētu teikt — reiz dzīvoja varoņi». Rēzeknes apr. pr.-ks A. Eichelis uzaiicināja kārtības sargus ievērot visus likumus un noteikumus, Protams, to ir daudz, bet visus tos var izteikt četrās prasībās. Tās arī katram kārtības sargam jāievēro un jāizpilda. Šis prasības ir: uzticība un paklausība visiem priekšniekiem, godīgums, drošsirdība un pašierosme. Bez uzticības un paklausības nav iedomājama dienesta disciplīna, bez godīguma kārtības sargs nav cienīgs sava vārda. Un drošsirdība katram kārtības sargam apvij uzpurēšanās un varonības vainagu, bet bez pašierosmes; viņš būs darba automats. Pēc tam kārtības sargi sumināja Lielvācijas Vadoni un SS un policijas vadītājus Latvijas ģenerālapgabalā un parakstīja solījumu.

Otrā fronte

(Sākums 1. lapp.)

kiem ierādīt noteiktas darba vietas arī ārpus dzīves vietas, pastāvot piemērotai atlīdzībai.» Mēs ceram tomēr, ka latvju tauta, kas allaž lepojusies ar savu darba gribu un prieku, pati sapratīs šī pienākuma svarīgumu un nestā upura cēlumu un tālab nekādi atgādinājumi sodu veidā nebūs vajadzīgi.

Pārliecībā un apziņā, ka tikai galīgā uzvara var nest mums nodrošinātu nākotni un labāku dzīvi, nevarisimies no savu uzdevumu veikšanas. Tad saldāki būs arī tie darba angļi, ko varēsīm baudīt pēc galīgās uzvaras izcīnīšanas.

K. Plenciniks

VELNI

ROMĀNS (27. turpinājums)

— Aizmuke, laiste! — caur zobiem izdvesa Lifšics un meta ļaunus satūs, glūnēdams visapkārt krūmos, it kā tur būtu paslēpušies iedomātie sazvērnīki. — Iesim mājās... Te nekā nav bijis. Miliči sabāza ķešās nagānus un pagriezās atceļam.

Lifšics nostājās priekšā un uzblāva:

— Sastādīt protokole!

— Par ko? Par tukšām pudelēm?

— Tas ir fakts... Vine te bije... Agīteje...

— Tad vajadzēja nokert... būtu cita liela...

— Bet es redzēju... es dzirdēju, ko viņe runāja...

— Vajaga liecinieku... Vienam nevar ticēt... Varbūt puikas, latku kavēdēmi, iedzēra, spēlēja kārtis...

Tāds bija Jauno paligmiliču lēmums, un viņi gāja projām.

Lifšics pārmeta kāju pār savu velosipedu un, panācis miličus, rādīja dūri.

— Redzēs, ka rīt joīs par milicem nebois

— Būs vai nebūs, mēs rīkojamies taisnīgi! — atkļedza miliči un nospļāvušies emēm izšķīrās ceļu krustojumā, pagriezdam velosipēdus katrs uz savu pusi.

Otrā dienā viņi stāvēja jaunajā partijas štābā piecdesmit paligmiliču lielajā ierindā.

Segals nokomandēja: mierā!

Miliči pagrieza galvas uz durvju pusi, no kurienes nāca Brainiņš, Joffe, Grandāns un Sondors, galvu nokāris.

Brainiņš izsauca triju miliču vārdus, kas bija vakar kopā ar Lifšicu notikuma vietā Liepu parkā, un, lika priekšā miličiem iziet no ierindas.

Nošņaucis slapjo degunu, Brainiņš nostājās ierindu atstājušo triju miliču priekšā, izņēma no ķešas pspīra lapu un nolasiņa:

— Vieteje partije šūne ir zināme, ka joīs nav spejīge pildīt save pienākume apkarot ienaidniek?

socialistiske valsts labe. Par to joīs atbrīvo no milicem.

Ierindas galā stāvēja Lifšics un, atriebībā acīm ļauni spīdot, guidīja, kad Brainiņš izteiks pēdējos vārdus.

Brainiņš salocīja papīru un panāta acis uz Lifšicu.

Kā šakals Lifšics metās pie triju Latgales plecīgo lauku puīšu rokas un nīknumā noplēsa sarknās PD lentes.

Segals atņēma nagānus un miliču apliecības.

To redzot, ierindā stāvošie latviešu miliči saskatījās un norīja siekalas, rūgtas kā vērmeles.

Garām ejot, lielā uzvaras priekā Lifšics paklusu piezīmēja:

— Nu, ko es jums vakar teice?

Trīs degradētie miliči tikko savaldīja sažņauptās dūres. Viņi spieda pirkstus saujā tik cieši, ka nagi līda cietajā delnā.

Kā vienmēr Grandāns izsvieca dūri gaisā un teica:

— Biedri miliči! Lai jums nebūtu jāpiedzīvo tāds kauns, esie: cienīgi sava amata pildītāji. Apzināties, ka stāviet zem sarkanā karoga. Tas jūs pasargās no visām šaubām.

Grandāns nolaida roku. Tad, drusku panācis uz priekšu, Joffe pārvilkta roku pār sprogainiem matiem un, sataisījis filozofam līdzīgu sejas izteiksmi, iesāka savu runu.

— Biedre! Šis laiks ir ka pavārsure pale straume, kas rauj sev līdz labe i visāde smuce.

Joffe norādīja uz atlaistiem miličiem, kuri no dusmām tikko varēja savaldīties un turpināja:

— Bet partije ace ir redzīge ace. Mēs vine atrade, un to šmuce vairs nav.

Žīds ieplēta rokas un nolieca galvu par zīmi, ka beidzis runāt.

Par tik gudru žīdu skolotāja runu žīdi spēcīgi sasita plaukstus.

Kad Segals, kā nākošais runātājs, atpogāja apkakli un ieplēta muti, trīs atlaistie miliči gariem soļiem demonstratīvi devās uz izeju.

Durvīs viņus aizturēja Sondors.

— Tādu negodu! Nozīmēdams jūs, es jau domāju: no jums nekas neiznāks...

Viens no pušiem tikko notu-

un uzvaras latviešu tauta nekād neaizmirsīs.

Policijas darbinieku orķestris atskaņoja Lielvācijas himnu un latvju tautas lūgšanu. Kapt. K. Ozoliņš novēlēja brīvprātīgem ātri iegūt uzvaru un drīz atgriezties dzimtenē. Tautas Palīdzības pārstāvis Grebežs apliecināja, ka par brīvprātīgo pakalpiņcējiem rūpēsies. Arī par pašiem brīvprātīgajiem vienmēr domās latvju tauta. Tautu meitas uzdalīja Tautas palīdzības ceļa veltes. Pēc tam brīvprātīgie devās uz staciju.

MARIJA ANDŽĀNE.

Ākas ūdenim

Kā iedrebies tu trīsās lēnās,
Kad maiga vēsma tikko skar,
Un spoguļi tver cita ēnas,
Kad saules zeltā vizmot var.

Daudz gadu mūžībā tev skaitās,
Nem pukstu tava skaidrā sirds
No dziļumiem, no gaitas raitas
Mans skatiens tevī gaiši mirdz

Kā es tev vienlīdz skaidrs būtu,
Lai tikums cita ēnas tver —
Lai tavu dzidro trīsu gūtu,
Kad izslāpušais kāri dzer?

rējās, neiesplāvis Sondoram acis, un metās arā. Otrs parādīja tikai baltas acis, bet trešais, garām iedams, pateica: Paldies Dievam, no tavām sakām esam valā!

Nikni Sondors noskatījās pakal aizējošiem pušiem, kas neat-skatīdamies ātriem soļiem attālinājas no partijas štāba.

— Nu būs miers mājās — viens lo atlaistiem miličiem sacīja — Māsa jau draudēja ar kreklu ne-mazgāšanu, ja vēl valkāšot šo sarkano lenti.

(Turpmāk vēl.)

TĀ VEIDOJAS VĒSTURE

Maija uzvaras sekmē boļševiku sakaušanu

Madagaskara

Francijai jau vairākas reizes nācies piedzīvot nepamatotus Anglijas uzbrukumus. Pēc Orānas, Dakāras, Sirijas, Parīzes un citiem notikumiem sekojis jauns Anglijas varas akts pret savu kādreizējo sabiedroto. Tas ir 5. maijā sēktais angļu atklātais uzbrukums franču Madagaskarai.

Ar šo uzbrukumu vāji aizsargātai salai angļi bija cerējuši ieņemt kaut kādu izšķirotu pasākumu. Maskava pasteidzās jau pat izsliegt, ka iniciatīva pārgājusi sabiedroto rokās, un uzbrukumu Madagaskarai apzīmēja par sevišķi lielu militāru panākumu.

Tāču patiesībā šai operācijai nav tiešas izšķirīgas ietekmes uz militāru notikumu kopnorisi. Šis nepamatotais uzbrukums galvenā kārtā skar Franciju. Tāpēc attiecības bijušo sabiedroto starpā vēl vairāk pasīnās.

Madagaskaras sala atrodas Dienvid - Āfrikas austrumu piekrastē, un no kontinenta to šķir Mozambikas līcis. Platības ziņā tā aptver 592 000 kv. km, t. i. 9 reizes lielāka par bij. Latvijas teritoriju. Bet apdzīvo to tikai 4 miljoni iedzīvotāju — malaļu, un nepilni 30 000 franču, vairums garnizona karavīru. Salas virsa kalnaina ar vulkaniskām virsotnēm. Zeme bagāta vērtīgiem izrakteņiem un atradumiem: zeltu, minerāļiem. Eksportē kafiju, kaučuku, kokosriekstus u. c. Kopš 1895. g. Madagaskara bija franču kolonija.

Ar japāņu spēku pieaugošiem panākumiem visās pasaules jūrās sabiedrotiem arvien vairāk kļuva apdraudētas pozīcijas arī Indijas okeānā. Tāpēc angļi - amerikāņi jau sen bija apsprieduši stratēģiskā un ekonomiskā ziņā svarīgās Madagaskaras salas okupēšanu.

Pirmā lielā kauja

Dažas dienas vēlāk pasauī ap利多ja vēsts par vācu - rumāņu bruņoto spēku pārsteidzošo uzbrukumu Kerčas pussalai. Šis ir pirmais lielais uzbrukums kopš pagājušās vasaras un rudens ofensīvas pārtraukšanas.

Vācu stukas formācijas vairākas dienas dragāja stipri izbūvētos boļševiku nocietinājumus, un mechanizēto vienību atbalstīti, kājnieki traucās uz priekšu, niknās

tuvcinās ieņemdami bunkuru pēc bunkura. Šai kaujā pirmo reizi ar sevišķi labiem panākumiem tika lietoti jaunie ieroči: triecienslidmašīnas, prettanku lielgabali, liessmu metēji u. c.

Kerčas kauja sākās pēkšņi un negaidīti. Tā pilnīgi pārsteidza boļševikus. Turklāt šinī kaujā vācu spēku trieciens bija tik varens, ka pret to neko nespēja sarkanarmijas sakoncentrētās milzu kara spēka masas, ne ieroči, ne stiprie nocietinājumi. Maršala Timošenko divīzijas dažu dienu laikā tika satriektas un iznīcinātas. Tās cieta ļoti smagus, asiņainus zaudējumus. Tūkstošiem lielgabalu, lidmašīnu, tanku, kaujas ratu tika iznīcināti vai krita vācu rokās; desmitiem tūkstošiem gūstekņu, krišu un ievainotu palika kaujas laukā.

Kāpēc Kerča ir svarīga?

Kerča ar pili un cietoksni ir veca ostas pilsēta Krimas pussalas austrumu galotnē. Tā atrodas augstā jūras krastā pie tā paša nosaukuma jūras šauruma, kas savieno Azovas un Melno jūru. Kerčas pussalu veido Krimas

austrumu galotne, kas dziļi iespaidusies starp divām jūrām. Ar savu nozīmīgo ģeogrāfisko un stratēģisko stāvokli Kerča visos laikos ir spēlējusi izcilu lomu politisko notikumu norisē. Kā tādi tai arī tagad piešķirama sevišķa nozīme nākamo izšķirotu kauju norisē.

Boļševiki acimredzot labi izprata Kerčas nozīmi un tāpēc to bija centušies izbūvēt un stipri nocietināt. Nelielā Kerčas pussalā bija ierīkoti prettanku aizsprost, izveidoti milzu nocietinājumi un izbūvētas veselas dzelzs betona tankuru sistēmas pēc visām tehnikas jaunām prasībām. Bez tam bija sakoncentrētās milzu kara spēka masas un ieroču daudzums.

Boļševiki bija plānojuši no šienes sākt vispārējo uzbrukumu Krimai. Ar to viņi cerēja ne tikai panākt visas Krimas pussalas atgūšanu, bet arī nokļūt vācu frontes aizmugurē Dopecas rajonā, apdraudot vācu dienvidus fronti.

Tagad mēs redzam, ka boļševikiem tas ne tikai nav izdevies, bet, ciešot smagus zaudējumus, bija jāzaudē arī pati Kerča. Ar tās ie-

ņemšanu ir novērsti boļševiku draudi Krimas pussalai un dienvidfrontei. Bez tam Kerča var nodarēt par tramplīnu lēcienam uz Kaukazu, tā neapšaubāmi ietekmējot nākošo operāciju labvēlīgu norisi.

Atrodoties Azovas un Melnās jūras ceļā, Kerča nodrošina arī jūras satiksmes kontroli. Tāpēc Londona ar bažām noraugās, kā Vācijas pārņem savās rokās Melnās jūras kontroli.

Kauja par Ukrainu

Kad Austrumu frontes ziemas stāvokli 8. maijā bija nomānījis pārsteidzošais vācu uzbrukums Kerčai, boļševikiem likās pienācis izdevīgs brīdis sākt uzbrukumu citā frontes sektorā

Lielam uzbrukumam boļševiki bija sakoncentrējuši milzu spēkus. Pēc sabiedroto Londonas un Ņujorkas ziņām, boļševiki uzbrukumam bija koncentrējuši pat 2,5 milj. vīru.

Šī masa 12. maijā ritā sāka vēlties pret vācu pozīcijām vilnis aiz vilņa. Saurā telpā uzbruka 20 strēlnieku divīzijas, 7 kavalērijas

Jāpaceļ sabiedriskās dzīves rosība

ACS «Atpūta un Dzīvoiprieks» spraudusi par mērķi visu kultūrāli - sabiedrisko darbību provincē pārņemt savā pārziņā un vadībā un šinī sakarībā tā attīsta plašu un vispusīgu darbību, sarakojot priekšlasījumus, kursus, koncertus, teātra izrādes u. t. t., piesaistot šinī darbā visus vietējos sabiedriskos darbiniekus. Balvos pastāv un darbojas vairāki kopl, — vokāli-instrumentāli spēki, daži pat ar attiecīgu speciālu izglītību, un

arī atrodas vairāki dramatiskās mākslas cienītāji ar ilggadīgu prakti skatuves mākslā. Tamdeļ šeit paveras ļoti plašs darba lauks visiem šiem radošiem spēkiem. Uz vietas ir daudzas labas iespējamības dažādiem lielākiem sarīkojumiem brīvā dabā. Atliek tikai vēlēties, lai darbs tiktu nodots atiecīgi iecelta darbinieka pārziņē un vadībā. Ar ACS Balvu pilsētas pārstāvja un «Atpūta un Dzīvoiprieks» vadītāja iecelšanu sabiedriskā dzīve icietu jaunā posmā. Sabiedrība gaida jaunatjuma labvēlīgu atrisinājumu.

Balvos darbojas kino «Daina». Seansi notiek 3 reizes nedēļā — piektdienās, sestdienās un svētdienās. Ar labām filmām kino ieguvusi apmeklētāju atsaucību. Apmeklētāju ērtību labā būtu iekārtojama bijēšu iepriekšējā pārdošana un vietas numurējamas.

Teātra izrāde Abrenē

Tautas Palīdzības Abrenes organizācija 20. jūnijā rīko vakaru, kurā vietējā dramatiskā kopa izrādīs A. Brigaderes lugu «Skabarga sirdi».

Rēzeknes amatnieku pārbaude

Šonedēļ Rēzeknē notika kluss, bet intensīvs darbs: 300 Rēzeknes apriņķa un pilsētas amatnieki — kurpnieki, kalēji, atslēdznieki, mehāniķi, galdnieki, mūrnieki un podnieki papildinājās praktiskos kursus, lai pēc tam, izturot pārbaudi, iegūtu amatu zelta un amatu meistara gradus. Pārbaudījumi notiek šodien. Tos vada Latvijas saimniecības apvienības amatniecības galvenās daļas pārstāvji, kas ieradusies no Rīgas.

FRIZIERU IEVERĪBAI

Materiālus provincēs frizieriem par š. g. II ceturksni patērētāju biedrības varēs saņemt C/S «Turība» noliktavā š. g. jūnija otrajā pusē. Turpmāk patērētāju biedrības materiālus frizieriem izsniegs tikai tad, ja frizieri pret katru saņemamo pilno nodos tukšu kārbīnu, tūbiņu vai pudelīti.

Ērgelnieku kursi
(bezmaksas) tiek rīkoti **Kārsavā**.
Pieteikties līdz 15. VI. 42. pie b-kga Vizūļa Kārsavā.

kursi un amatnieku lesību noīkšana Latvijas ģenerālapgabala notiek pirmo reizi pēc amatskāgrada degradēšanas boļševiku laikā.

Kvitējums

Rēzeknes Tautas Palīdzība ar sirsnīgu pateicību kvitē sekojošo personu un iestāžu darbinieku ziedojumus:

	Brīvprātīgo karavīru vērtēm	Bežu kapu komitejai
Jāgā Baltiņa	RM 50,—	—
Ernesta Purīņa	20,—	—
Rēzeknes alus dar. darb.	30,—	—
Oļgas Platnickas	10,—	—
Rēzeknes agron. darb.	139,—	50,—
Rēzeknes apr. rūpniec. rajona darbinieki	—	32,—
Zemes banka Rēzeknes nod. darbinieki	—	43,—
Rēzekn.p. II pamatskolas darbinieki	—	66,90
C. S. «Turība» Rēzeknes nod. darbinieki	—	39,42
Jadvīga Kindzulis	2,—	—
Rēzeknes Zemes grām. nodaļas darbinieki	—	6,45
Varakļānu rajona veterinārārsta J. Kreica	50,—	—
Valsts apdroš. Rēzeknes apr. insp. darbinieki	—	46,—
Rēzeknes apr. vecākā darbinieki	34,45	26,40
Ežezaru 6 kl. pamatsk. darbinieki	130,—	—
Tautskolu insp. darb.	—	65,—
Rēzeknes pilsētas valdes darbinieki	203,—	191,68
Rēzeknes arodskolas un tehnikuma darbinieki	—	42,—
Oļgas Lismanis	—	30,—
Rēzeknes patērētāju b-bas darbinieki	—	165,50
Rēzeknes skolotāju institūta darbinieki	139,—	51,—
Rēzeknes apr. komun. saimn. darbinieki	32,—	10,—
Rēzekn. apr. priekšnieka darbinieki	—	30,65
Rēzeknes apr. Soc. nodr. nodaļas darbinieki	—	26,—
Rēzeknes apr. slimnīcas darbinieki	—	61,70
Rēzeknes apr. pol. 2. iec. priekšnieka darbinieki	—	182,85
Elektrības uzgēm. darb.	—	22,50
Rēzeknes apr. pol. 1. iec. priekšnieka darbinieki	—	55,25
Rēzeknes virsmežn. darb.	—	343,92
Galvas produktu uzgēm. darbinieki	110,—	—
Rēzeknes apr. nodokļu inspekc. darbinieki	150,—	—
Meliorāc. darbu VII iec. rajona darbinieki	—	16,25
Rēzeknes valsts ģimnazijas I-a, II-a, III-a, I-b, II-b, IV, V kl.	17,—	338,—
Rēzeknes valsts komercskolas I-a, I-b, II-a, II-b, III-a, III-b, IV-a, IV-b V kl.	120,50	384,80

divīzijas un 14 tanku brigādes, ko atbalstīja milzīgs daudzums lielgabalu un stipri gaisa spēki.

Šiem spēkiem tā tad arī bija jānodrošina Ukrainas atbrīvošana. Boļševiki šo kauju izbazonēja par milzu apmēru kauju, kurai jāizšķīrot kara liktenis. Tā pilnīgi centās aizēnot Kerčas neveiksmi.

Ofensīvas sākumā Staļins un Timošenko bija domājuši iniciatīvu pārņemt pilnīgi savās rokās. Un šo kauju nosauca par Padomju savienības atbrīvošanas kauju. Uzbrukuma mērķis bija ieņemt Čarkovu, atgūt Ukrainu un atbrīvot visu Padomju savienību. Tā tad šai kaujai vajadzēja izšķirt Ukrainas likteni.

Tomēr Vadonis ar zibeņātru pretuzbrukumu atkal bija aizsteigies priekšā. Un kauja pie Čarkovas noritēja pavisam citādi, kā Staļins to bija iedomājies. Ar 17. maijā sāko vācu - rumāņu - ungāru - slovāku vienību pretuzbrukumu pavasara lielā kauja pie Čarkovas nosvērās uz otru pusi. Uzbrūkošie sarkanarmijas spēki nokļuva ļoti bīstamā aplenkumā un tika iznīcināti vai saņemti gūstā. Zaudēti bija ne tikai savi, bet arī no Londonas un Ņujorkas saņemtie kara materiāli.

Uzbrukums, uz kuru boļševiki bija likuši visas cerības, atkal viņiem nesit tikai zaudējumus un vilšanās. Viņi pārliecinājās, kā, neskatoties uz ziemas grūtībām, vācu kaujas spējas nav mazinājušās. Čarkovas kauja strpā mērā ietekmēs kara iznākumu, bet tikai otrādi, nekā Staļins un Timošenko bija iedomājušies. **Alb. R.**

Kvitējums

Pils. Siņions Grigorijs no Rēzeknes iemaksājis manā pārvaldē brīvprātīgiem kārtības sargiem RM 10,—.

Brīvprātīgo kārtības sargu vārdā — paldies!
Rēzeknē, 30. maijā.
Rēzeknes apriņķa priekšnieks.

GRĀMATU GALDS

Iznācis žurnāla «Satiksmes un tehnika» maija (5.) n-rs ar parasto saturu un ilustrāciju bagātību. No vērtīgo rakstu virknes vispirms mūsu lasītājiem jānorāda uz inž. V. Bergkīnda apcerējuma noslēgumu «Ielu uzlabošana mūsu mazpilsētās». Spēkratu vadītājus sevišķi interesēs inž. mech. N. Vedēja raksts «Kā izsargāties no riepu bojājumiem». Pielikumā maija n-ram līdz iet līdmodeļu būves plāns. Žurnālu var pasūtīt arī Latv. ceļu departamenta rajona kancelejā Rēzeknē. Abonēšanas maksa gadā RM 7,20, pusgadā RM 3,60.

LAIKRAKSTS „RĒZEKNES ZIŅAS“ iznāk Rēzeknē, trešdienās un svētdienās. Atbildīgais redaktors: **Alberts SPRŪDŽIS**. Redaktori: **Janis Andrupis** un agronoms **Fricis Butners**. Izdevējs: Rēzeknes apriņķa priekšnieks **Alberts EICHELIS**.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļa par vienlīdzīgu petītrindīgu vai tās vietu 20 fen. Iespējts: 57. spiestuvē Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 31.

Ģimnazijas audzēknis

vēlas strādāt kancelejas vai tamlīdzīgu darbu. Of. iesl. š. av. kant. uz D. R.

Valsts darbinieks meklē **labu mēb. istabu**, vēlams centrā jeb I stac. tuvumā. Of. A. R. ien. š. av. kant.

No Vec-Ružinas uz Ciskādiem un no Ciskādiem uz Sakstagalu uz ceļa esmu nozaudējis

vasaras mēteļi

aizsargu krāsā. Kabatā bija budžeta burtnīca uz **Leona Akmaņa** vārda. Godīgu atradēju lūdzu pret labu atlīdzību nodot Sakstagala pagasta valdē.

SPORTS

Rīt visi uz sporta svētkiem **RSB** laukumā. Piedalās arī **Daugavpils** sporta b-bas sportisti. Svētkus kuplinās vācu karavīru orķestris. **Bufete**. Sākums plkst. **14.00**.

RSB biedru iestāšanās anketas rekavējoši izpildāmas līdz šim reģistrētiem un jauniem biedriem. Anketas saņemamas un nododamas pilsētas valdē pie Grosberga, vai arī pie E. Dārznieka un J. Laša. Nokārtojama arī iestāšanās nauda RM 0,50 un gada biedru maksājums RM 2,—.

HUMORS

— Sakiet, lūdzu, vai Rēzeknē ir piedzimis kāds lielāks vīrs?
— Nē, vienmēr tikai mazi bērni.

— Tirībai jābūt, — teica vecais arabs, un jaunā gadā pārvilka kreklu uz otru pusi.

— ... tā tad, bērni, brīvdienās uzvedaties labi, un novēlu jums atgriezties skolā prātīgākiem...

— Paldies, jums tāpat, skolotāja kungs!

Ar vilnas pārpalikumu varēs rīkoties brīvi

Rūpniecības dep-ts paziņo, ka aitu turētāji, kas vilnas nodošanas pienākumu izpildījuši, var brīvi rīkoties ar vilnu, ko nodevuši peļņas uzņēmumos apstrādāšanai. Arī tie, kas aitas netur, var brīvi rīkoties ar vilnu un vilnas izstrādājumiem, ko nodevuši apstrādāšanai, ja viņi pienes pašvaldības apliecību, ka aitas netur. Par darbības atjaunošanu šais peļņas uzņēmumos sekos īpašs rīkojums.

Volejbola sacīkste Atašienē

Varakļānu «Atpūta un dzīvoiprieks» sporta kopas volejbola vienība svētdien viesojās Atašienē. Sacensoties draudzības spēlē ar Atašienes sastādīto volejbola vienību. Visu spēles laiku lielākā pārsvarā atradās Varakļānu volejbolisti un guva pārliecinošu uzvaru ar 15:5 un 15:12.

Rēznas pagasta sporta pulciņš 31. maijā sarīkoja Stoļerovā sacensības skriešanā, lekšanā, lodes grūšanā, šķēpa mešanā un volejbolā. Neraugoties uz sliktu laiku, sacensības noritēja spraigi:

60 m skriešanā — tāllekšanā 1. v. ieguva P. Cīrulis; lodes grūšanā, — St. Buļis, bēt šķēpa mešanā — J. Cvetkovs. Volejbolā sacensības noritēja tikai starp divi vienībām, jo sliktā laikā dēļ Taudējānu vienība nebija ieradusies. Stoļerovas vienība uzvarēja Vagaļu vienību ar 17:15; 13:15; 16:14.

31. maijā Balvu sporta laukumā notika Balvu pilsētas un vācu garnizona vienību futbola sacīkste, kurā beidzās ar rezultātu 6:2 vācu garnizona vienības labā. Visu laiku spēle ritēja spraigi. Sacīksti korekti vadīja vācu tiesnesis.

